

dage, at mange af dem, der er kommet her hidtil, og som blev boligplaceret af Dansk Flygtningehjælp og andre, faktisk ikke er kommet i arbejde. Og hele det arbejde med at få dem integreret er jo det, udvalget med de 8 ministre tager fat på nu her, og som vi gerne skulle have fremmet.

Derfor er det selvfølgelig skuffende, når Flygtningehjælpen kritiserer os. For det synes jeg er lidt urimeligt. Flygtningehjælpen ved jo helt bestemt, at de også havde deres problemer, da de skulle placere det. Så altså jeg så gerne, at de var lidt mere positive over for integrationsloven, også da nu, hvor det her punkt, som de har været så kedede af, nu bliver rettet.

Jeg havde nok ikke regnet med, at Dansk Folkeparti ville stemme for forslaget. Men jeg kunne have håbet på, at der kunne have været en mulighed for, at Venstre og De Konservative ville. Det har jeg erkendt at der ikke er. Men det skal ikke få mig til at sige, at jeg ikke synes, de skal have en ordentlig behandling og ordentlige svar på de spørgsmål, de stiller.

Og så vil jeg godt lige omtale det, der har været nævnt af hr. Søren Søndergaard i Weekendavisen i dag, nemlig at jeg har sagt, at der er problemer omkring enkelte boligplaceringer. Det, man har fokuseret på i den artikel, er lige nøjagtig at finde de få tilfælde, hvor der har været problemer. Og dem vil jeg gerne tage fat på og løse.

Jeg er ikke enig med Udlændingestyrelsen, der siger, at kvoten går frem for det humane. Det er jeg ikke, og derfor kan vi udmærket drøfte det spørgsmål. Men man skal vide, at Udlændingestyrelsen har store problemer med 275 kommuner, og at mange af dem, der kommer her til landet, helst vil bo i København, Århus, Odense og hvor de bor i forvejen, og at man samtidig har et pålæg i Udlændingestyrelsen om, at man skal fordele dem bedre. Det er et problem, der er vanskeligt. Og jeg synes, det er lidt for hård en kritik at komme med af Udlændingestyrelsen lige for øjeblikket, fordi det er en vanskelig opgave.

Som jeg sagde med hensyn til udvalget i øvrigt: Hvis det er sådan, at man ønsker at få en teknisk gennemgang eller endnu mere, fordi der har været så kort tid, så er vi parat til at møde op når som helst og give en sådan teknisk gennemgang. Så ingen skal komme og sige, at de ikke kender lovforslaget.

Men jeg kan forstå, at det her lovforslag faktisk også er kommet til at dreje sig om en hel

række andre lovforslag, som jeg ikke har spurgt med at gøre, og som også skal hastes igennem. Dem kan jeg ikke klare. Jeg vil nøjes med mit eget forslag, og hvis man vil have det udsat til januar 2000, så er der ingen problemer med mig i dette spørgsmål. Vi må så prøve, hvordan vi får det tilpasset de forhold, der er. Jeg vil bare være meget ked af, hvis det skulle gælde med tilbagevirkende kraft, for det giver store administrative problemer i kommunerne, og de har såmænd store problemer nok i forvejen.

Men jeg takker for en velvillig behandling fra dem, der vil stemme for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt kvittere for indenrigsministerens bemærkning om, at de problemer, der måtte være omkring boligplacering, skal løses. Og kan de løses uden en lovændring, så skal det jo ikke være det, der er det afgørende for os. Vi påpegede allerede, da loven blev vedtaget, at de problemer ville opstå, fordi vi mener, de følger af loven. Men hvis der er andre måder at løse det på, så ser vi da frem til det. Nu har vi jo lidt tid til at diskutere det, og så kan vi jo forholde os til det.

Så brugte indenrigsministeren ordet »selvfølgelig« i forbindelse med, hvornår loven skulle virke fra. Den skulle »selvfølgelig« først virke fra 1. februar 2000. Det er måske et stærkt ord, for det afhænger jo sådan set af én ting, nemlig hvad der er flertal for her i Folketinget. Og der afhænger det jo sådan set af, hvad Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre beslutter. Hvis Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet beslutter, at den diskrimination, der har været, skal fortsætte en måned mere, ja, så kan de jo gøre det sammen med de borgerlige. De har også muligheden for at beslutte, at det ikke skal ske.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg har to spørgsmål til indenrigsministeren. Det ene er: Kan indenrigsministeren bekræfte, at det var indenrigsministerens egne intentioner, at lovens virkninger skulle undersøges efter 1½ år og ikke så hurtigt, som det er sket? Kan ministeren bekræfte, at det var det, ministeren selv gav udtryk for, at det ville være hensigtsmæssigt, at loven havde virket i 1½, før man lavede en undersøgelse?